

बहूनि पुराणे नामान्युक्तानि तेषां प्रधान्यतो भारते कति-
चिदुक्तानि “बहुत्वान्नामधेयानि पद्मगानां तपोधन ! । न
कीर्त्तियिष्ये सर्वेषां प्राधान्येन तु मे शृणु । शेषः प्रथमतो
जातो वासुकिस्तदनन्तरम् । एरावतस्तत्रकश्च कर्कोटकधन-
ञ्जयौ । कालियो मणिनागश्च नागश्चापूरणस्तथा । नागस्तथा
पिञ्जरक एतापत्तोऽथ वामनः । भीलानोलौ तथा नागौ
कल्पापशवलौ तथा । आत्येकश्चोभकश्चैव नागः कलश-
पोतकः । सुरासखो दधिसुखस्तथा विमलपिण्डकः ।
आम्रः करोटकश्चैव शङ्खो वालिशिखस्तथा । निष्णानको
हेमगुहो नङ्गपः पिङ्गलस्तथा । बाह्यकर्णो हस्तिपदस्तथा
सङ्गरपिण्डकः । कम्बलाश्वतरौ चापि नागः कालीयकस्तथा
दत्तसंबर्त्तकौ नागौ द्वौ च पद्माविति श्रुतौ । नागः शङ्ख-
सुखश्चैव तथा कुम्भारण्डकोऽपरः । क्षेमकश्च तथा नागो
नागः पिण्डारकस्तथा । करवीरः पुष्पदंष्ट्रो विल्वको
विल्वपाण्डरः । मूषकादः शङ्खशिराः पूर्णभद्रो हरिद्रकः ।
अपराजितो ज्योतिकश्च पद्मगः श्रीवहस्तथा । कौरव्यो
धृतराष्ट्रश्च शङ्खपिण्डश्च वीर्यवान् । विरजाश्च सुबाहुश्च शालि-
पिण्डश्च वीर्यवान् । हस्तिपिण्डः पिठरकः सुसुखः कौष-
पाशनः । कुठरः कुञ्जरश्चैव तथा नागः प्रभाकरः । कुसुदः
कुसुदाक्षश्च तित्तिरिर्हलिकस्तथा । कर्दमश्च महानागो
नागश्च बहुमूलकः । कर्कराकर्करौ नागौ कुण्डोदरमहो-
दरौ । एते प्राधान्यतो नागाः कीर्त्तिता द्विजसत्तम ! ।
बहुत्वान्नामधेयानामितरे नानुकीर्त्तिताः । एतेषां प्रसवो
यश्च प्रसवश्च च सन्ततिः । असंख्येयेति मत्वा तान्
ब्रवीमि तपोधन ! । बहूनीह सहस्राणि प्रयुतान्यर्जुदानि ।
च । अशक्यान्वेव संख्यातुं पद्मगानां तपोधन ! भा० आ०
३५ अ० । “अहिपरिकरभाजो भास्वनैरङ्गरागैः”
भाषः । महतोऽप्येनसोमासात्त्वचेवाहिर्विमुच्यते” “न
पच्यहिप्रोष्यनाम्नीं न च भोषणनामिकाम्” लूताहि
शरटानाञ्च तिरश्चां चान्नुचारिणमिति” च मनुः । ३श्रुत्ये,
इन् ४राहौ, ५पथिके, अह-व्याप्तौ इन् । इष्टत्वाहुरे तस्य
सर्वलोकव्यापकत्वात्तन्नामकत्वम् स च विश्वरूपपितृ-
स्त्वष्टुःपुत्रः तदुत्पत्तिकथा भाग० ईस्व० ६अ० “इतपुत्र-
स्ततस्त्वष्टा जुहावेन्द्राय शतवे । इन्द्रशतो ! विवर्द्धस्व
मा चिरं जहि विद्विषम् । अधान्वाह्यार्थचनादुत्थितो
घोरदर्शनः । कृतान्त इव लोकानां युगान्तसमये यथा ।
विष्वग्विबर्द्धमानं तमिषुमानं दिनेदिने । दग्धशैल
प्रतीकार्थं सन्ध्याभ्रानीकवच्च समु ॥ तप्ततान्निशिखा-

शस्यं मध्याङ्गाकीर्णलोचनम् । देदीप्यमाने त्रिशिखे शूल
आरोप्य रोदसी ॥ अत्यन्तसुदयन्तञ्च चालयन्तं पदा महीम् ।
दरीगम्भीरवत्तोष पिवता च नभस्तलम् ॥ लिहता जिह्वय-
क्षाणि यसता भुवनलयम् । महता रौद्रदंष्ट्रेण जृम्भ-
माणं सङ्घर्षूढः । विलस्ताद्द्रुवुर्लोकवीक्ष्य सर्वे दिशो-
दिश ॥ येनादृताद्भमे लोकास्तपसा त्वाद्भूर्त्तिना । सर्वे-
दृत् इति प्रोक्तः पापः परमदारुणः” ॥ ७खले, दवञ्चके,
६सर्पस्वामिके अक्षेपानक्षत्रे च । “मृदुगणस्तीक्ष्णोऽहि रुद्रे-
न्द्रयुक्” ज्यो० । “द्रुतं धनुःखण्डमिवाहिद्विविषः” किरा० ।
“अद्विषस्तद्भवता निशम्यताम्” भाषः । १०आहन्तरि त्रि०
“अहिरसि बुध्नः” ताण्ड्य० । अहिराहन्तारिप्रन्ततीनाम्”
सा० । अह-व्याप्तौ इन् । ११जले महीव्यापित्वात्तत्त्वम्
१२ व्यापके १३व्याप्ते च त्रि० । १४द्यावापृथिव्योः द्वि० व०
१५पृथिव्यां १६स्त्रीगव्याञ्च स्त्री वा लोप् नागनामत्वात्
तज्जातत्वाच्च १७सीसे धातौ । तस्योत्पत्त्यादिकम् भावप्र०
“दृष्ट्वा भोगिसुतां रम्यां वासुकिस्तु व्यभोचयत्” वीर्यं
जातस्ततो नागः सर्वरोगापहोन्मेषाम्” सीसं बभूव तथा
वप्रं योगेष्टं नागनामकम् (नागोभुजशः) सीसं रङ्गगुणं ज्ञेयं
विशेषान्नेहनाशनम् । नागस्तु नागशतल्लयबलं ददाति
व्याधिं विनाशयति जीवनसातनोति । वङ्गं प्रदीपयति
कामबलं करोति मृत्युं च नाशयति सन्ततसेवितः सः ।
पाकेन हीनौ किल वङ्गनागौ कुष्ठानि गुणसांश्च तथा-
तिकष्टम् । पाण्डु प्रमेहानिलमादशोथभगन्द्रादीन् कुरुतः
प्रभक्तौ” तस्य पाकविधिमाह तत्रैव । ताम्बूलरस
संपिष्टशिलालेपात् पुनः पुनः । हाति शङ्खः पुटेनांगो
निरुह्यं भस्म जायते । (शिला मनःशिला) अन्यच्च ।
“अश्वत्थचिञ्चालकचूर्णं चतुर्थार्थेन निक्षिपेत् । तत्पात्रे
विद्रुतो नागो लोहद्वयां प्रचालितः । यामैकेन भवेद्भस्म
तत्तुल्या स्यान्मनःशिला । काञ्चिकेन द्वयं दृष्ट्वा पचेत्
दृष्टपुटेन तम् । स्वाङ्गशीतं पुनः पिष्ट्वा शिलया काञ्चिकेन
च । पुनः पचेत् समेताभ्यामेवं षष्टिपुटेऽहतिः” ।

अहिंसका त्रि० न हिनस्ति हिन्स-खुल् न० त० । हिंसारहिते
अहिंसा स्त्री हिन्स-अल् न० त० । १वाङ्ममनःकायैः
परपीडाभावे, २प्राणिपीडानिष्टतौ, ३अशास्त्रीयप्राणि-
पीडनाभावे च “अहिंसापरमो धर्मः” इति स्मृतिः ।
“या वेद विहिता हिंसा नियतासिञ्चराचरे । अहिंसाभेद
तां विद्यात् वेदाङ्गस्मोहि निर्बभौ” मनुना वैधहिंसायां
दोषाभावउक्तः एतच्च सीमांसकादिनये सांख्यनये तु